

Udvalget, det ærede Sde kongevalgte Medlem (Kaiser) har været saa god at overtage Ordføreren's Hverv.

Den fungerende Ordfører (Kaiser):

Jeg bellager meget, at det ærede Medlem, der af Udvalget er valgt til Ordfører, er forhindret i at være til Stede i Dag. Ligesom han har affattet Udvalgets Betænkning, vilde han ogsaa paa en mere tilfredsstillende Maade end jeg have været i Stand til at overtage den mundtlige Del af Ordføreren's Virksomhed. Statsrevisionens Betænkning var, da den kom til Rigsdagen, ledsaget af Indstillinger med Hensyn til 4 Punkter. Af disse bortfaldt Nr. 2, 3 og 4, der angaa Forhold, som ere blevne afgjorte, efter at den nævnte Betænkning er afgiven. Nr. 2 og 3 bortfaldt paa Grund af de paagjældende Rigsretsdomme, der nylig ere faldne, og Nr. 4 bortfaldt, fordi den Bemyndigelse, som en tilkommende Statsrevision skulde have til at behandle visse af Marineministeriet givne Oplysninger, bliver overflødig derved, at disse Oplysninger allerede ere behandlede af Statsrevisionen, hvis Betænkning derover er afgiven og er under Behandling i Landstinget. Nr. 1 derimod er en Indstilling af Statsrevisionens Flertal, som Udvalget ikke har kunnet tilkræve, og som jeg nu skal tillade mig at omtale med nogle Ord. Denne Indstilling gaar ud paa, at „det passerer, at der i Henhold til Lov af 20de December 1873 er 11 Millioner Kr. til Indtægt og 18,953,396 Kr. 93 Ore til Udgift“. Denne Indstilling er gjort i Anledning af Laanet i London af 1864. Dette Laan androg den Sum, som jeg nys nævnte, ca. 19 Millioner Kr., og Indløsningsen er sket i Henhold til Lov af 20de December 1873, der bemyndiger Regjeringen til at indløse dette Laan kontant i visse større Dele, idet den benytter saadanne Effekter af Reserfefonden, som dertil maatte anses fornødne. Statsrevisionens Flertal har nu for det Første været i nogen Tvivl om, hvor vidt Loven giver Hjemmel til foruden Reserfefondens Midler ogsaa at benytte Kassebeholdningen. I denne Henseende har Udvalget ikke kunnet følge Statsrevisionens Flertal. Udvalget kan ikke se, at Lovens Ord give Anledning til en saadan Tvivl. Idet Loven bemyndiger til at benytte, hvad der maatte være fornødent af Reserfefondens Midler, kan Udvalget ikke se, at det derved er udelukket at benytte den kontante Beholdning i Kassen. Det er heller ikke med Hensyn til dette Punkt, at Indstillingen er gjort af Statsrevisionens Flertal, men det har ment, at den Hjemmel, som indeholdes i Loven af 1873, ikke er tilstrækkelig, men burde have været bekræftet enten paa Finantsloven eller paa en Tillægsbevillingslov. Paa Finantsloven mener nu Udvalgets Flertal, at en saadan Bekræftelse ikke har kunnet finde sin Plads. Den

kunde ikke have havt Plads paa Finantsloven for 1874—75, da det, den Gang denne var under Forhandling, endnu ikke kunde vides, hvorledes Posteringen skulde være, og da den følgende Finantslov blev givet, var allerede hele Transaktionerne fuldbårde. Den kunde da vistnok have fundet sin Bekræftelse paa en Tillægsbevillingslov; men om Udvalget ogsaa maatte have anset dette for mere stemmende med Sædvane, kan det dog ikke se, at den Bemyndigelse, der var givet, behøvede yderligere at styrkes ved en saadan Tillægsbevilling. Hele Udvalget er af den Anskuelse, at en Indstilling om, at Udgiften skal passere, ikke er paa sit Sted her, hvormod et Mindretal dog har ment at burde udtale, at der er sket en formel Feil derved, at Bemyndigelsen i Lov af 20de December 1873 ikke er bleven bekræftet enten ved Finantsloven eller ved en Tillægsbevillingslov. Et andet Punkt, der er fremdraget af Statsrevisionen, og som Udvalget nærmere har bekræftet sig med, angaar en Ombytning af en $\frac{1}{2}$ Million Thaler preussiske 4 pCts rentebærende Statsobligationer med gotheborgske Kreditforeningsobligationer, der bære 5 pCt. Rente og ere kjøbt til en Kurs af 99. Statsrevisionen har udtalt sin Befragelse over, at Reserfefonden derved har faaet et Papir, som den anser for urealisabelt, i alt Fald naar man vil afhende større Dele deraf. Udvalget erkjender, at idet denne Ombytning har fundet Sted, har Reserfefonden faaet en forøget aarlig Indtægt af lidt over 13,000 Kr., men paa samme Tid har den faaet et Papir, der ikke er let realisabelt, naar man ikke vil udsætte sig for Tab, og da Udvalget anser det for en større Fordel for Reserfefonden at eie et Papir, der har den sjødte Egenstabs, end et Papir, der har den første, maa det ogsaa mene, at det vilde have været ønskeligt, om denne Ombytning ikke havde fundet Sted. — Med Hensyn til et Laan, som Reserfefonden har ydet de vestindiske Kolonier, og som ikke er blevet bekræftet ved nogen Tillægsbevilling, anser Udvalget ligesom Statsrevisionen den stedfundne Anvendelse af Reserfefondens Midler for alligevel at være forsvarlig under de Omstændigheder, der have været til Stede, og udtaler sig ikke derimod. — Endelig er der en med de af mig nævnte Poster beslægtet Post, nemlig et Laan paa c. 70,000 Kr., som Universitetet har gjort af Kommunitetets Midler. Universitetets Underbalance, som var beregnet til c. 280,000 Kr., men kun er bleven c. 70,000 Kr., skulde efter Bestemelsen dækkes af Universitetets Formue. Det har Universitetet gjort paa den Maade, at det foreløbigt har optaget et Laan hos Kommunitetet, men det er udtalt i Betænkningen, at man synes, at Loven ikke er sket Fyldest paa den Maade, og at en Henviisning af Ministeriet til Ordføreren's Udtalelser under Finantslovens Behandling ikke kan anses for tilstrækkelig i den Henseende. Personligt forekommer det mig egentlig vel at kunne forsvares, at